

1.A la joieria

CLIENT: *-Bon dia! ¿Em pot ensenyar el rellotge que exposen a l'aparador?*

DEPENDENTA: *-De seguida li'l mostre.¿És per a vosté?*

CLIENT: *-No, és un regal per al meu oncle. Demà és el seu natalici.*

DEPENDENTA: *Són uns rellotges magnífics. Ens els prenen de les mans. Ja veurà: no se'n penedirà. ¿Vol que li l'embolique amb paper de regal?*

CLIENT: *-Sí, però m'agradaria que gravaren una llegenda a l'interior de la tapa.*

DEPENDENT: *-No hi ha cap problema, però escriga el text que desitja en lletres grans per favor, no m'hi veig gens.*

CLIENT: *-¿A quina hora el tindran a punt?*

DEPENDENTA: *-Demà de bon matí, però si no li va bé arregar-lo, pot utilitzar el nostre servei de lliurament a domicili; amb una despesa de més de 60 euros és gratuït*

2.A la llar de jubilats

PEPA *-Enguany, per celebrar el vint-i-cinqué aniversari de la llar de jubilats, hem volgut organitzar un viatge. ¿Què en penses, Alfred?*

ALFRED *-Sí, tens raó: un Nadal sense orquestra és massa trist.*

PEPA *-No, no m'has entés, Alfred. Vull dir que ens en anem de viatge.*

ALFRED *-Home, és una mica dràstic; però qui no vulga ballar que jugue al dòmino. O que escolte música clàssica. Ja se sap: contra gustos no hi ha res escrit.*

PEPA *-No, no, al Carib, ens en anem al Carib.*

ALFRED *-Jo calcule que sí. El metge diu que ja he superat la pneumònia, i encara queden tres setmanes per a Nadal. Em fa molta il·lusió ballar un tango.*

PEPA *-No tens remei, Alfred. Estàs més sord que una tàpia.*

ALFRED *-Sí, encara sort. A la nostra edat, la salut és el més important.*

3.A la discoteca

JÚLIA *-¿T'has fixat en aquell morenàs?*

ANNA *-¿Qui? ¿El que xic que balla amb Beatriu?*

JÚLIA *-No, el que està recolzat sobre el taulell i segueix el ritme amb els peus.*

ANNA -*Ostres! Però si és el meu cosí!*

JÚLIA -*Quina barra que tens! ¿I com és que no me l'has presentat encara?*

ANNA -*És que no l'havia vist mai per aquí. L'únic lloc on havíem coincidit fins ara és a la biblioteca de la facultat. No fa altra cosa que cremar-se les celles.*

JÚLIA -*Pobret meu! ¿A què es dedica?*

ANNA -*Estudia Geologia.*

JÚLIA -*Mira, quina casualitat! Justament tenia curiositat de conèixer la matèria de què són fets els volcans. Ara torne.*

ANNA -*Vés amb compte, Anna, de no provocar cap terratrèmol. El meu cosí és molt sensible.*

4.A la ITV

INSPECTOR: -*¿Quant de temps fa que no ha revisat el cotxe?*

CONDUCTOR: -*¿I per què l'he de revisar, si no està espatlat?*

INSPECTOR: -*Home, per la seua seguretat, simplement. No es pot eixir a la carretera en les condicions del seu vehicle.*

CONDUCTOR: -*¿Quin és el problema?*

INSPECTOR: -*El dibuix de les rodes s'ha desgastat, i això impedeix l'adherència del pneumàtic amb l'asfalt banyat; les sabates dels frens estan deteriorades; els amortidors...*

CONDUCTOR: -*¿Què vol dir això, que no passe la revisió?*

INSPECTOR: -*Haurà d'efectuar algunes reparacions.*

CONDUCTOR: -*¿I on he d'anar?*

INSPECTOR: -*A qualsevol taller; un de la seua confiança, per exemple.*

CONDUCTOR: -*D'acord. ¿Quan he de tornar?*

INSPECTOR: -*Passe per l'oficina i el meu company li donarà una altra data.*

5.A la llibreria

CLIENT -*Vull comprar una enciclopèdia.*

LLIBRETER -*Molt bé. ¿Li interessa algun tema específic o bé la prefereix de caràcter general?*

CLIENT -*No ho sé, la veritat: és per als meus fills, i són menuts encara.*

LLIBRETER -*També tenim enciclopèdies molt didàctiques per als xiquets. Són més reduïdes i plenes d'il·lustracions.*

CLIENT -*¿En tenen també de temàtiques?*

LLIBRETER -*Sí, però són per a adults. ¿Quina edat tenen els seus fills?*

CLIENT -*Sis anys el més gran i quatre la menuda.*

LLIBRETER -*En aquest cas, jo li aconselle una col·lecció de llibres enciclopèdics sobre diversos temes. En tenim una que consta de deu volums, i es poden adquirir per separat: "El món dels animals", "La geografia", "Història de les civilitzacions"...*

CLIENT -*Potser sí que m'aniran bé. Ensenye-me'ls, per favor.*

5.A l'ajuntament

- HOME: *-¿Em pot fer un certificat d'empadronament?*
- FUNCIONÀRIA: *-Sí, senyor, de seguida.*
- HOME: *-En realitat, en vull quatre: el meu, el de la meua dona, el del meu fill, el de la meua nora i el del meu nét.*
- FUNCIONÀRIA: *-De fet, pel que em diu, en vol cinc, ¿no és això?*
- HOME: *-Mare de Déu, és cert! Es coneix que, com que he de comprar també quatre barres de pa, m'he fet un embolic amb les xifres.*
- FUNCIONÀRIA: *-Això passa sovint.*
- HOME: *-Deu ser l'edat. He perdut un poc de memòria. Per cert, se m'oblidava, ¿quin és el termini de pagament per al rebut de clavegueram?*
- FUNCIONÀRIA: *-Ho pot consultar fora, al tauló d'anuncis. Ací té els certificats.*
- HOME: *-Que ràpid!*
- FUNCIONÀRIA: *-Si no fóra per l'ordinador hauria tardat tot el dia, però així és més senzill.*

6.A la companyia d'assegurances

- CLIENT: *-Bon dia! Voldria contractar una assegurança de malaltia per intervenció quirúrgica.*
- EMPLEAT: *-Molt bé, d'acord. ¿A quin tipus d'operació s'ha de sotmetre?*
- CLIENT: *-Transplantació de còrnia de l'ull esquerre.*
- EMPLEAT: *-Molt bé. Òmpliga els formularis, per favor.*
- CLIENT: *-¿Què volen saber, exactament?*
- EMPLEAT: *-No patisca, és un mer tràmit. Volem conèixer quins són els seus hàbits. Ja sap. Si fuma, si fa esport o si ha patit mai cap malaltia.*
- CLIENT: *-És lògic, supose. I en acabant...¿hi ha alguna cosa més a fer?*
- EMPLEAT: *-Després d'això només ha de fer-se una analítica general per veure el seu estat de salut i firmar uns documents.*
- CLIENT: *-¿I què em costarà tot plegat?*
- EMPLEAT: *-Un ull de la cara, vull dir, uns sis-cents euros.*

7.A la tintoreria

- CLIENT: *-Vinc a buscar uns pantalons que vaig portar la setmana passada.*
- EMPLEAT: *-¿Com eren?*
- CLIENT: *-Blaus, de cotó. Tenien una taca de pintura.*

EMPLEAT: -Ah,sí! Ho lamente, però ha tornat a eixir la taca.

CLIENT: -*Però si són els únics pantalons que tinc per a mudar! I el pròxim diumenge he d'assistir a un casament! Quin desastre! ¿No me'ls podien tenyir d'un color que dissimulara taca, per favor?*

EMPLEAT: -Jo li'ls tenyiria amb molt de gust, però crec que no val la pena.

CLIENT: -*¿Per què?*

EMPLEAT: -És que, a més de la taca, no sé si se n'havia adonat, estan esgarrats pel camal.

CLIENT: -*Sí, ja ho sé, em vaig fer un set en baixar de la moto. Però això no és cap problema. Vosté tenyisca'ls i després jo, amb paciència, ja els cosiré.*

---

8. Al museu

VANESSA: -*Després-ahir vaig anar al museu de Sant Pius V i em vaig quedar bocabadada. Reconec que tens raó. És una gran pinacoteca.*

ALBERT: -*¿Què em dius de les taules gòtiques dels primitius valencians?*

VANESSA: -*Són bellíssimes. D'un gran ascetisme. Com més les mirava, més creixia en mi l'admiració per elles.*

ALBERT: -*M'alegre que hagen merescut el teu interès.*

VANESSA: -*Aqueixes pintures mereixerien més atenció per part dels valencians. Realment no sabem el que tenim. La col.lecció de pintura renaixentista, per exemple, és admirable.*

ALBERT: -*¿I quina opinió et va merèixer l'auto-retrat de Velázquez?*

VANESSA: -*El trobe magnífic. Em van entusiasmar també els quadres de Goya i els seus deixebles i la pintura valenciana de la segona meitat del XIX.*

---

9. A la comparsa

ANDREU: -*Enguany la comparsa fa vint-i-cinc anys. Hauríem de celebrar-ho.*

JORDI: -*Sí, per commemorar-ho podríem fer un ral.li humorístic pel centre històric.*

ANDREU: -*Està prohibit circular amb vehicles pel nucli antic. És una zona per als vianants.*

JORDI: -*En aqueix cas, podríem preparar un concert a l'aire lliure.*

ANDREU: -*Ha! Ha! Ha! Ets molt hàbil tu! Un concert a l'aire lliure en ple hivern.*

JORDI: -*No és tan rar, això.*

ANDREU: -*No és gens rar en altres ciutats, però et recorde que ací acostuma a nevar, i la temperatura baixa uns quants graus sota zero.*

JORDI: -No sigues exagerat! Amb uns glopets de vi, la gent ni se n'adonà.
ANDREU: -¿I per què no els donem una orxata granissada i els provoquem una pneumònia directament?

10.A la piscina

RICARD: Bon dia! Voldria apuntar el meu fill a les classes de natació.
EMPLEAT: *Molt bé. Òmpliga la instància, per favor.*
RICARD: ¿Hi ha moltes persones en llista d'espera?
EMPLEAT: *Sí, hem rebut moltes sol.licituds, però el torn de primera hora del matí encara està lliure.*
RICARD: Perfecte! És el torn que volem nosaltres! ¿A quina hora obrin les portes?
EMPLEAT: *Fins ara hem obert a les deu del matí, però d'ara endavant, com que el curs de natació comença a les nou, obrirem abans.*
RICARD: I mentre els xiquets fan les classes, la piscina estarà tancada per al públic, supose.
EMPLEAT: *De cap manera. Sempre deixem un parell de carrers lliures per a la resta d'usuaris.*
RICARD: Magnífic! Em sembla que jo també vindré a nadar. Així, mentre espere el meu fill, faré un poc d'exercici.

11.A la cuina

HOME: ¿Vols que faça l'ensalada?
DONA: *Sí, però aboca només un rajolí d'oli per a amanir-la. Res de sal ni de vinagre. En tot cas, una miqueta d'orenga.*
HOME: El teu desig és una ordre per a mi. Jo ho veus,estic boig per tu.
DONA: *En aquest cas desitjaria que, mentre jo prepare els sandvitxos, parares també la taula.*
HOME: Si és un capritx teu, ho faré gustosament, però, en comptes d'un sandvitx, ¿per què no guises un peix al forn?
DONA: *Lamente decebre't, però jo no estic tan boja per tu com tu per mi. Ja saps que no m'agrada cuinar. De tota manera, si t'abelleix menjar peix, el pots guisar tu mateix.*
HOME: No, gràcies. M'estime més obrir una llanda de sardines en escabetx.

12.A Correus

- El carter m'ha deixat un avís a la bústia. Pel que sembla tenen un paquet per a mi.*
- Si em permet l'avís... Sí, es tracta d'una tramesa contra reembors.*
- Però si jo no he demanat res.*
- Vejam! És vosté Miquel Carbonell?*
- Sí.*
- I viu al carrer de la Serra d'Espadà?*
- Sí, però ja li dic...*
- En eixe cas, no hi ha dubte, la revista és seua.*
- Què? Una revista?*
- Sí, El món de la mel i altres productes naturals. Pareix molt interessant. Hi ha inclús un article de remeis casolans contra les malalties.*
- Ara ho entenc. De segur que l'ha demanada la meua sogra. Ara s'ha aficionat al naturisme.*
- Sí, a la vellesa es fa el dimoni sabater.*

13.A Hisenda

- Bon dia! Que no està el senyor Carbonell?*
- Ha eixit fa una estona. Volia alguna cosa?*
- Sí, és que m'atengué ell l'any passat... I volia que m'ajudara a fer la declaració de renda. Encara no he après a fer-la... Ho he intentat, però no m'hi entenc, la veritat.*
- Ah!, no es preocupe, que ací estem per ajudar-la. Ha portat tots els documents?*
- Crec que sí. A veure: el certificat de l'empresa, els rebuts de contribució, les factures de la farmàcia i els rebuts de lloguer del pis.*
- I els certificats dels bancs, no els porta?*
- Sí, sí. Els tinc en la carpeta. És que ja no cabien dins del sobre.*
- Molt bé.*
- Confie que enguany em tornaran diners.*
- Això ho sabrem de seguida.*

14.A l'autobús

- Disculpe'm, vull baixar en la parada de la plaça de l'Almoina. És ací?*
- Aparte's, faça el favor, m'està tapant l'espill retrovisor.*
- Ah! Perdona; no me n'havia adonat. Jo li preguntava...*
- Un moment, que he d'iniciar la maniobra d'eixida.*
- Ja! És que jo volia saber...*
- Ara no! Els xofers d'autobús no podem parlar mentre conduïm. Espere's fins que arribem a la pròxima parada.*
- Però si jo només...*
- Ja li he dit que ara no puc. Segua, per favor. Ací al costat té un seient buit.*

-Permeta 'm només una pregunta: quina era la parada que hem deixat arrere?
-La plaça de l'Almoïna, senyor. I ara deixo 'm conduir tranquil; ens acostem a una revolta perillosa.

15.A l'associació de veïns

-Eh!, Ramon, ara que et veig vull recordar-te que tenim assemblea de l'associació de veïns dijous.

-Quin és l'ordre del dia?

-Tractarem de la neteja dels contenidors del fem...

-Ah!, això està molt bé. Estan fets una vertadera porqueria. A veure si podem aconseguir que els netegen de tant en tant.

-Volem també que posen més contenidors de paper i de vidre al barri...

-Sí, perquè si cada vegada que hem de tirar un paperet o una botella hem de fer un quilòmetre, ho tenen clar, això del reciclatge.

-També tractarem el problema de l'aigua, que cada dos per tres s'estan rebentant les canonades.

-A quina hora dius que és la reunió?

-A les vuit.

-Molt bé! Doncs sí que hi aniré, sí. Pel bé de tots.

16.A l'autoescola

-És la tercera volta que em suspenen l'examen per al carnet de conduir. Si al març no m'aproven, ho deixaré córrer.

-Vinga, mentre hi ha vida hi ha esperança.

-La meua esperança es va quedar a l'encreuament de la Gran Via i el carrer de Russafa.

-Què et va passar?

-No res... En lloc de parar-me davant del semàfor roig, com que estava un poc excitat, vaig xafar l'accelerador.

-Excel.lent!

-Sí, riu-te'n, però l'examinador es va espantar tant, que volia denunciar-me. Era bastant susceptible.

-No et dones per vençut tant prompte. De segur que ara aprovaràs.

-Sí, sempre que no em toque el mateix examinador; si no, m'hauré de traure el carnet a França.

17.A l'institut

-Enguany la nit de Sant Joan cau dissabte, així que podem agafar el cotxe i plantar-nos a Forcall en un no res.

-Jo no ho puc fer.

-Per què?

-Perquè he de preparar l'examen de Filosofia. Ho he deixat per a última hora i no he estudiat gens.

-Tens temps de sobres.

-No és cert.

-Sí que ho és. Mira, podem eixir divendres a la vesprada; això vol dir quedisposes encara de tres dies abans del cap de setmana. En tornar, ens tancarem a casa per a preparar el maleït examen.

-No sé que dir-te, de veres que no ho sé. És temptador, però no deixes de pensar en Aristòtil i en Plató.

-Doncs, en lloc d'això, pensa en les fogueres i en l'olla de carn. Ja veuràs : ens ho passarem molt bé.

18.A l'oficina d'ocupació

-Mire, he vingut moltes voltes i sempre em diuen que tot està malament, que hi ha no sé quants milions d'aturats i que tinga paciència. I ja n'estic fart. He treballat tota la vida i vull continuar treballant.

-És que és complicat trobar-li una ocupació, a vosté. ¿Treballaria d'ebenista, de tapisser o de soldador?

-No, ja li ho he dit mil voltes. Sóc cantant i vull cantar.

-Ja! I a mi m'agradaria ser ballarina, i, en canvi, ací em té, fent d'administrativa.

-Jo, senyoreta, vaig cantar amb Sara Montiel, quan treballàvem als millors teatres de Barcelona...

-En aqueix cas, no seria millor que es jubilara?

-No, mai; un artista no renuncia al seu públic.

-Mire, a mi no m'importa que vosté cante o que no cante; el problema és que no hi ha cap col.locació.

-En qualsevol companyia de varietats, la que siga.

-Ho lamente, ni de música en una orquestra de poble.

19. A l'òptica

-He de canviar el vidre de les ulleres perquè he perdut un poc de vista.

-Havia vingut alguna vegada a la nostra òptica?

-No, mai.

-Molt bé. Done'm el seu nom i els cognoms per a obrir-li una fitxa, per favor.

-Joan Tamarit Llopis.

-Porta la recepta de l'oculista?

-Sí, ací la té.

-A veure: ha augmentat una diòptria en cada ull, no és això?

-Exactament. Disculpe'm, sap si tardarà molt a col·locar els vidres? És que necessite les ulleres per a treballar.

-No patisca, en menys d'una hora les tindrà preparades. Vol seure una estona, mentrestant?

-No gràcies. Aniré a fer un passeig pels voltants.

20. A la botiga de mobles

-La taula de roure s'adiu més amb els mobles que tenim al menjador.

-Sí, però no m'agrada el disseny de les cadires. Preferisc les de caoba o les de pi; són més senzilles.

-I entre aquestes dues, quina t'agrada més?

-Tant se me'n dóna.

-Segons ta mare, ara s'estilen els mobles de caoba.

-Segurament, però em fa l'efecte que no guanyarem prou diners per a netejar-los; són molt delicats.

-Mira, portem prop de mig any per a comprar una taula i quatre cadires. Convindria que compràrem el llit abans del casament, no creus?

-Des de fa tres mesos que no sent una altra cançó.

-Però és que l'oferta d'aquests mobles és fins el 24 de gener, i queden només deu dies.

-En aqueix cas podríem mirar, mentrestant, la tauleta de nit de la botiga d'enfront; és de fusta de faig.

21. A la cafeteria

-Acaba't la cervesa, vols?, que tacaràs el bitllet. I afanya't!

-És que tinc un dubte..., no sé si marcar el número vint-i-tres o trenta-dos.

-És igual, no n'hem d'encertar cap.

-Ets molt optimista, tu. Escolta, no seria la primera volta que fem tres encerts a la bono loto.

-Tens raó; la primera, no. En cinc anys, dues voltes: tot un rècord. Mira, marca el tretze; tinc un pressentiment.

-El tretze?

-Què passa, ets supersticiós?

-No, però m'estimaria més marcar un altre número.

-Això són ximpleries. Dóna'm el bitllet, jo el marcaré.

-Tin! Ai, perdona'm!

-Bona l'has feta! Tot el bitllet brut de cervesa.

-Ho veus: no convé desafiar la sort.

22. A la clínica dental

- El queixal de l'enteneiment m'està matant, doctor. Crec que me l'hauria d'extraure.
- Ara veurem. Obriga la boca, per favor.*
- Tinc també dolor a les genives, les note inflamades.
- Molt bé, ja hem acabat, glopege un poc d'aigua.*
- Tinc raó jo, doctor, veritat? És el queixal de l'enteneiment?
- No, el té en bones condicions encara. Són els altres els que em preocupen.*
- Què vol dir?
- Que els té en un estat lamentable. En té dos de corcats. Ho lamente, però hauré d'extraure-li, ls.*
- Si no hi ha altre remei. Com tinc la resta de la dentadura?
- No la té massa bé, no; se l'hauria de netejar més sovint. A més a més, té cinc dents cariades i un flegmó. No m'estranya que el dolor l'estiga matant.*

23. A la clínica veterinària

- Fa molt de temps que espera, senyora?
- Tres quarts d'hora, aproximadament, des de la una menys quart.*
- I com és això, que va tan retardat? A mi, la veterinària m'havia citat a la una.
- És que, segons m'han dit, fa una hora han portat un colom amb la pota trencada i li l'està encanyant.*
- Llàstima! No em puc esperar més. Tinc un partit d'hoquei a les dues en punt.
- Que què li passa, al seu gos?*
- És que no para de gratar-se darrere de l'orella.
- El meu "Hamlet", un pequinés que vaig tenir fa uns anys, tenia el mateix costum.*
- I com es va curar?
- Amb un poc de tintura de iode damunt de la ferida i, per a evitar que es gratara, un collar especial al voltant del coll.*

24. A la farmàcia

- Em pot donar aquestes píndoles?
- Li les ha ordenat el metge?*
- Sí, ací té la recepta.
- Que són per al mal de cap?*
- Sí, tinc una migranya horrible. Seria capaç d'empassar-me el tub sencer.
- Procure de no sobrepassar la dosi: aquestes píndoles són molt fortes; ja veurà com li faran efecte de seguida, no patisca.*
- Quantes me n'he de prendre al dia?

-Vol que li ho anote?

-Sí, molt millor, gràcies.

-Tres al dia, una cada vuit hores, després de les menjades... evite mesclar-les amb begudes alcohòliques, i si li produeixen somnolència o algun tipus d'al·lèrgia, suspenga el tractament i consulte-ho amb el metge de capçalera.

25. A la fruiteria

-Què té de fruita?

-Taronges, pomes, peres, plàtans, raïm...

-Molt bé, pose'm un quilo de taronges, mig de pomes, una dotzena de plàtans i un pomell de raïm.

-Això és tot?

-No, m'agradaria comprar unes postres un poc més exòtiques per al dia de Nadal.

-Vol caquis?

-Ai!, els veig molt marcits, i n'hi ha algun de podrit.

-Sí, és una ruïna. Fa tanta calor que la fruita es fa malbé de seguida. Vol pinya?

-L'acaben de descarregar ara mateix.

-Té bona pinta.

-I és molt diürètica.

-Bé, pose-me'n una. I també una quarta d'avellanes i una altra de nous. A casa es deleixen per la fruita seca.

26. A la gasolinera

-Òmpliga'm el dipòsit de gasolina, per favor.

-Súper o sense plom?

-Sense plom, gràcies. Caram, quin fred que fa!

-Això és normal al mes de desembre.

-Sí, però la predicció del noticiari assegurava que avui faria bon temps, i per això he eixit de casa sense abric.

-És possible que millore al llarg del dia. On va, vosté?

-A Brussel·les. hi havia vaga a l'aeroport de Manises i he hagut d'agafar el cotxe.

-Ostres, sí que és mala sort! Fa una estona, l'home del temps ha dit per la ràdio que hi havia una baixa pressió a l'europa central. Supose que farà mal temps, a Bèlgica.

-En aqueix cas no podré eixir de l'hotel. Bé, és ple, el dipòsit?

-Pleníssim, n'ha vessat un poc de gasolina i tot.

27. A la immobiliària

-Vull logar un pis al centre de la ciutat, però m'agradaria instal·lar-m'hi de seguida.

-Tenim un pis completament moblat al carrer de Colom, amb cuina, menjador, tres dormitoris, dos banys, rebedor i plaça de garatge.

-Quant costa?

-Set-cents vint-i-un euros al mes.

-No tindria una vivenda més econòmica?

-Sí, ací en tinc una al barri del Carme... Un àtic de setanta metres quadrats, un cinqué pis.

-Jo vaig tindre un àtic, però no tenia ascensor, i des d'aleshores no m'agraden les altures.

-Ehem ! Aquest tampoc no en té, d'ascensor.

-Quina pena! Si tinguera algun pis de dimensions mitjanes...

-Bé, no es desespere. Continuarem mirant, i de segur que tindrè alguna cosa que li agrade.

28. A la muntanya

-Tinc molt de fred a les cames i a les mans.

-No patisques, en un tres i no res trobarem la sendera que duu al refugi.

-Fa cinc hores que dius el mateix, però no hi ha manera de trobar el camí.

-Potser no funciona la brúixola. Haurem de fer nit ací.

-De cap manera: el bosc està ple de porcs senglars.

-¿Se t'acudeixen altres solucions?

-Unes quantes, sí: plorar, desesperar-me, resar, cantar cançons...

-Molt pràctic, ja ho veig, però jo, si no t'importa, preferisc altres mètodes més tradicionals com ara buscar una cova o encendre un foc.

-No és tan senzill; no hem dut una destral per a fer llenya.

-N'hi ha de sobra amb les branques dels pins secs que hi ha per terra.

29. A la notaria

-És vosté el senyor Belisari Reguant Vinyals?

-Sí.

-D'acord. Mire, l'he fet venir perquè he obert el plec d'últimes voluntats de Valerià Reguant Roureda i el nomena hereu de tots els seus béns. Era el seu cosí, no?

-Sí, però no el veia des que érem menudets. M'estranya que s'haja recordat de mi. De tota manera, crec que no li quedava un altre parent.

-Li puc assegurar que tot és legal.

-Bé, què m'ha deixat, si es pot saber?

-Doncs li puc anticipar que li ha llegat la pastisseria i un garroferar de 30 fanecades. A banda dels diners que queden després de pagar l'enterrament, és clar, uns deu milions, més o menys.

-Uf! Quina generositat, cosinet! Et promet que no t'oblidaré mai.

30. A la pastisseria

-Té pastissets de moniato?

-Sí que en tenia, però se m'han acabat fa una estona. Me n'han de dur a la vesprada.

-Aleshores pose'm una dotzena de pastissets de peix.

-En vol també d'espínacs?

-Bé, meitat i meitat. Mitja dotzena de peix i l'altra mitja, d'espínacs.

-Li 'ls embolique?

-Sí, gràcies, són per emportar-me 'ls. I per a menjar ara, pose'm un pastís de pasta fullada.

-Ho lamente, però tampoc me'n queden. És que de bon matí s'ha desbaratat el forn i hem anat de bòlit tot el dia.

-Bé, en aqueix cas..., pose'm una xocolatina gran i un parell de magdalenes, si és que li'n queden, naturalment !

31. A la perruqueria

-Com vols que els tallem?

-Deixa-me 'ls ben llargs, que em creixen molt a poc a poc.

-Ja ho veig, ja: estàs mig calb.

-Home, gràcies!

-Ja saps que jo no tinc pèls en la llengua. Més que créixer, sembla que el teu pèl fuig del cap.

-Ja se'n riuen prou al despatx, però no conec cap solució.

-Pots emigrar a la Xina, col·locar-te un perruquí o fer-te una transplantació de cabells.

-Gràcies pels suggeriments, però no em fie ni un pèl d'aquestes coses.

-Au ! No patisques. Ara et donaré una caixa d'ampolles perquè et ruixes el cap i ja veuràs com el pèl ix més fort.

-Vols dir que no em caurà el poc que tinc?

-En aqueix cas no t'eixiran canes, t'ho assegure.

32. A la sabateria

-Vull provar-me aquelles sabates.

-Els mocassins bordeus?

-Sí, me 'ls pot traure? Calce un quaranta-quatre.
-Bona tria: són de pell de la millor qualitat.
-Sí, m'agrada que les sabates siguin molt còmodes.
-Un moment, que vaig a buscar-les a la rebotiga.
-Mire, de pas, podria ensenyar-me també unes verdes d'ant que hi ha a l'aparador?
-Ai!, ara que hi caic, del quaranta-quatre no ens en queden. Ni de les unes ni de les altres. Però, si vol, en tinc unes altres de nubuck paregudes que també són molt bones i molt boniques.
-Però si porten cordons no. M'agraden obertes.
-Sí, tenen cordons. Però, si li agraden sense cordons, puc traure-li unes sandàlies molt apanyades.
-No, en aqueix cas, deixeu-ho estar. Miraré un poc més.
-D'acord! Com vosté vulga.

33.A la tenda de discos

-Hola, té Les noces de Fígaro de Mozart en disc, per favor ?
-Sí, és clar. Quina versió li interessa?
-És igual! Vull dir, és que jo no entenc res de música clàssica. És un regal per a la meua dona.
-En aqueix cas li aconselle la gravació de Herbert von Karajan amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín. Al seu dia va ser tot un esdeveniment.
-Bé, moltes gràcies.
-No es mereixen.
-Confie que li agradarà. La meua dona es deleix per Mozart.
-De segur. És una interpretació magnífica de l'obra del compositor austríac.
-Per cert, el llibret de l'òpera es ven a banda?
-No, va inclòs a l'interior del disc.
-Gràcies, no me n'havia adonat.

34. A la tenda de videojocs

-M'agradaria regalar un videojoc al meu fill per al seu sant, però no sé quins disquets he de comprar. Açò de la informàtica m'ha agafat massa gran.
-Quin ordinador té el seu fill?
-Un amb la pantalla de colors.
-Vull dir, quina configuració?
-Ah! No en tinc ni idea, però ell sempre parla de disquets compatibles, i són així, menudets.
-Deuen ser els que hi ha en aquella estanteria; però, si no li aprofiten, els pot canviar sense cap problema.
-Gràcies. I quina classe de jocs hi tenen?
-De tot: futbol, rugbi, billar, strip-tease...
-Ha dit strip-tease?
-Sí, un joc de pòquer on els jugadors, o les jugadores, si perden, s'han de llevar la roba.

-Au, doncs vinga! Done-me 'n un de strip-tease per a mi, per favor, mai no és tard per a aprendre informàtica.

35. Al banc

-Traga'm el saldo de la meua llibreta, per favor.

-D'acord.

-He de pagar el rebut de l'aigua i el de la llum, i necessite saber si tinc prou diners.

-Ací ho té.

-Molt bé, gràcies. Per cert, he de fer-li una consulta.

-Vosté dirà.

-Vull fer una inversió en fons de renda fixa, però no conec com funciona aqueix món, de manera que si em pot donar un poc d'informació...

-D'això s'encarrega habitualment el director, però no ha arribat encara. No obstant això, no crec que tarde gens, perquè té una cita d'ací a deu minuts. Si vol, fins que arribe, li puc donar uns fullets i s'ho va mirant.

-Doncs no, gràcies, ara tinc un poc de pressa. Tornaré demà.

36. Al carrer

-Per favor, pot indicar-me on puc trobar el carrer de Teodor Llorente?

-Sí, continue tot dret cap amunt, com si anara cap a Castelló, i, en arribar al semàfor, gire a la dreta. De seguida hi veurà una creu de ferro...

-Em sembla que ja he passat adés per allí.

-Doncs, bé, aqueix és el carrer de Teodor Llorente.

-Però, no pot ser, m'ha semblat que deia Joanot Martorell, en aqueix carrer.

-Sí, és la continuació. Mire, el carrer de Teodor Llorente va des de la creu de ferro fins a l'encreuament. A partir d'ací canvia de nom i es diu Joanot Martorell.

-Ja podia fer jo voltes!

-Segurament s'ha confós perquè no hi ha un rètol a l'inici del carrer. Es va trencar fa uns anys i, fins ara, encara no l'han reposat.

37. Al casal faller

-Enguany no se'ns escapa el primer premi, Jesús. L'artista ha fet un monument majestuós.

-Quin és el tema?

-La mar. Hi ha una escena enmig d'una platja amb uns estiuejants que van vestits com en els anys trenta. Són graciosíssims. Què t'hi jugues, que ens donen el primer premi?

-Home!, el primer premi és molt de premi. He vist el disseny de les altres falles, i n'hi ha moltes que, sincerament, són molt boniques. La cosa no està gens clara.
-Què dius, ara! Les altres falles no tenen ni punt de comparació. Per favor, home... Són molt lletges.
-Això digueres l'any passat i va quedar els últims.
-Enguany és distint. Hem treballat de valent i s'ha doblat el pressupost.
-Bé, doncs que tingueu molta sort.

38. Al cinema

-Què t'ha semblat la pel·lícula? És o no és una joia del cinema bèl·lic?
-Massa tirs i massa suc de tomaca.
-Això és tot el que em pots dir de tota la projecció?
-No, home. Si vols puc fer-te una anàlisi més tècnica del film. Mira, per començar, el guió fa aigües per tots els costats; el doblatge no era creïble; els actors, sincerament, tenien una dicció histriònica, i el director no sap rodar un pla mitjà.
-Deixa'm que et diga que els que heu estudiat una miqueta de cinema, la veritat és que, quan aneu de crítics, supureu una pedanteria insofrible.
-Eh!, sense insultar.
-No, home, si no és un insult. És la impressió que em feu. Pareix com si estiguéreu ressentits contra tota la indústria cinematogràfica.
-Mira, serà millor que ho deixem estar.

39. Al gimnàs

-Em fa mal l'esquena i voldria fer un poc de gimnàstica per enfortir-la.
-Li podem ensenyar una sèrie d'exercicis que li aniran molt bé.
-I quantes hores puc disposar de les instal·lacions?
-Fent-se'n soci, pot usar els nostres aparells durant totes les hores que vulga. I, a més a més, tenim un instructor permanent per a assessorar sobre la correcta realització de cada exercici.
-M'interessa. Quant s'ha de pagar?
-Noranta euros al mes.
-Molt bé. I quan podria començar?
-Tan bon punt pague.
-Doncs ací té els diners. Puc començar ja?
-Sí, vaja canviant-se i de seguida li donaré una taula d'exercicis suaus perquè enfortisca progressivament l'esquena.

40. Al parc

-M'alegre d'haver-te acompanyat. No coneixia aquest parc. Em fa l'efecte que estic en plena selva amazònica.

-Sí, és molt exòtic. Posseeix espècies arbòries pràcticament desconegudes a Europa.

-Sembla que el coneixes bastant bé.

-Home i tant! Un avantpassat meu va ajudar a trasplantar tots els arbres que el comte exportava d'ultramar.

-Quin comte?

-El creador d'aquest jardí, un aristòcrata milionari i excèntric, un apassionat del món vegetal.

-I com ho saps, tot això, pel teu avantpassat?

-No, ho sé perquè el comte va deixar escrita una mena d'autobiografia que es va publicar anys després, en la seua memòria, quan la seua família va decidir donar el parc a la ciutat.

41. Al quiosc

-Done'm El secreto de Adelina, per favor.

-Què és això?

-No ho sap? Però si és la fotonovel·la basada en l'última sèrie de televisió de José Emilio Ricardo Cifuentes, l'actor llatinoamericà.

-Ara no hi caic, ho lamente.

-És impossible. No recorda l'escena del terratrèmol, quan Adelina queda suspesa enlaira i, aleshores, José Emilio li llança un salvavides?

-Si he de ser-li franc, no.

-Ella no el volia, perquè Emilio Ricardo era un cagadubtes, però a partir d'aqueix moment s'enamora d'ell.

-Lògic, si l'havia salvat...

-No! Fals! No és per amor, és per despit.

-Ara sí que no entenc res, senyora.

-És que Miguel Antonio, el seu promés, ha deixat embarassada la seua secretària...

42. Al servei d'Assistència Tècnica

-Servei d'Assistència Tècnica, diga.

-Bona vesprada. Em poden enviar un tècnic urgentment a casa? Se m'ha desbaratat el forn i tinc convidats a sopar.

-Em pot dir què li passa més o menys?

-Quan el connecte, fa una mena d'explosió i bota el diferencial. Deu ser alguna peça del forn que fa un curt circuit, no creu?

-No ho sé. Fa molt de temps que li passa, això?

-Sí, ja fa prou de temps.

-I li ocorre sovint, o només de tant en tant ?

-Alguna vegada. És una vertadera punyeta. Perquè em sol passar quan més atrafegada estic.

-I no podria ser que tinguera massa electrodomèstics funcionant alhora?

-A veure, sí, pot ser. Tenia el frigorífic, la planxa, la llavadora, el televisor, l'aire condicionat i l'escalfador.

43. Al sindicat

-M'opose, ara per ara, a la proposta de vaga.

-Per què?

-Ja t'ho he dit. És un problema d'estratègia. No crec que hàgem exhaurit totes les possibilitats de diàleg.

-Escolta'm : hem tingut converses amb la patronal i amb el govern, i no han acceptat cap de les nostres reivindicacions.

-Sí, però la mesa de negociacions encara està oberta...

-I què vols? Que estiguem parlant indefinidament? Cal passar a l'acció. Hem de ser intransigents en la defensa dels interessos dels treballadors.

-Sí, d'acord! Però a vegades les coses no són tan senzilles. I en una conjuntura crítica com la que estem vivint, la vaga és un recurs que pot ser molt perjudicial per a la situació del sector. I, al final, si tanquen les empreses, els treballadors en serem els més perjudicats.

44. Al taxi

-Bon dia, està lliure?

-Sí, on vol anar?

-A l'aeroport. Però vaja, per favor, tan de pressa com puga, que he d'agafar l'avió cap a Madrid a les nou i mitja, i arribe amb retard.

-Puge i tanque la porta. En no res l'hi porte.

-Moltes gràcies.

-Que va, en viatge de negocis?

-No, no exactament. He de fer una conferència a la Universitat Complutense a les dotze.

-No patisca, que arribarem a temps.

-Escolte, no aniríem més ràpid per l'avinguda del Cid? Per ací hi ha molt de trànsit.

-No crec. Estan d'obres i últimament hi ha uns embussos impressionants. Però si vosté vol...

-No, no, per on vosté crega, que per això és el professional de la carretera.

45. Al trinquet

-Quina fallada! És la gota que fa vessar el got. No tornaré a apostar per Joan.

-No sigues tan exigent. És el pilotaire amb més futur del trinquet. Açò és un joc: a voltes es guanya i a voltes es perd.

-Però, com es pot fallar una pilota tan fàcil?

-S'ha esvarat; s'ha vist perfectament. La pilota ha trencat a l'escala i no li ha pogut pegar.

-Si en lloc d'una pilota fóra un ou o un plat d'arròs, no l'hauria deixat passar.

-No juga sol, Joan, saps? El feridor de l'equip contrari ha tirat la pilota al lloc exacte.

-Què dius, ara, "al lloc exacte"? estic segur que la meua iaia, amb 20 anys menys, l'hauria tornat.

-No creus que exageres un poc?

-Sí, potser tens raó. La meua iaia l'hauria tornat ara mateix: asmàtica, reumàtica i amb noranta anys.

46. Als grans magatzems

-Vull informació sobre els avantatges de posseir la targeta del seu establiment, per si me la trac.

-Assega's una miqueta, per favor, i l'atenc ara mateix. Mire, amb la nostra targeta pot gaudir d'un descompte del 5% en totes les seues adquisicions, pot disposar d'aparcament gratuït i té també l'avantatge que els cobraments s'efectuen a la fi del mes.

-I quant costa, la seua targeta?

-No res, és debades, i vàlida a tots els magatzems de la nostra cadena.

-Ah, sí? Jo creia que havia de pagar una quantitat pel seu ús.

-De cap manera, és un servei per als nostres clients.

-Si és així, no en parlem més: ara mateix, si pot ser, em trauré la seua targeta.

-Molt bé. Hem de formalitzar aquest imprés i d'ací a una setmana rebrà al seu domicili la nostra targeta.

47.El carrer

-Jo tenia preferència, venia per la dreta i...

-Quina preferència, si m'ha pegat per darrere!

-Sí, però perquè vosté ha parat en sec!

-No, senyor: no he parat! Anava a poc a poc, que no és el mateix!

-Com que a poc a poc; però si ha parat vosté el cotxe!

-Que jo he parat el cotxe! Jo l'única cosa que he fet ha sigut posar-me en el carril de la dreta per girar pel carrer de Jesús i, naturalment, he reduït la velocitat. De sobte he sentit un fort impacte...

-Però si a penes l'he tocat. A més, no ha posat vosté l'intermitent.

-Que no he posat l'intermitent! Vosté no s'hi veu, senyor!

-Mire, no val la pena discutir per tan poc. No patisca que ací estan els papers de la companyia d'assegurances.

48.El cotxe

-Hola, Ferran! Ja tens el cotxe?

-Xe, Pere, perdona. Porte tot el matí amb ell i encara no l'he pogut acabar.

-Però..., què li passa?

-Ui! Unes quantes cosetes: t'he trobat una fuga d'oli, t'he canviat la corretja del ventilador i el filtre de l'aire, he hagut de tibar l'embragatge i el fre, també t'he ajustat l'accelerador...

-Para, para! Te'l porte perquè mires les rodes i resulta que de les rodes no em dius res.

-Sí, home: és que no m'has deixat acabar, però ara mateix estava canviant les cobertes.

-I per quant m'eixirà la broma?

-Mmm..., jo calcule que amb uns mil dos-cents euros en tindrà prou.

-Però, home, com no m'has avisat! Si ho arribe a saber, me'n compre un de nou.

-Xe, Pere, no digues això: si quan el veges no el coneixeràs. Una passadeta de pintura i nou.

49.El mercat

-Qui va ara?

-Vaig jo, Conxa. Tens tomaques d'ensalada?

-No me'n queda cap. Fa un moment he venut les últimes.

-A com van les bresquilles?

-Hui estan bé de preu, a un euro deu el quilo.

- A un euro deu... Vinga ! posa-me ´n dos quilos, però que estiguen ben madures.
- Alguna cosa més?
- Sí. Tens oli d'aqueix tan bo de la cooperativa del teu poble?
- Ara mateix no me ´n queda gens, però demà en tindrè. Vols que te ´n guarde?
- No, gràcies. És igual: ja vindré jo.
- Com vulgues, Àngel. Fins demà!

50.El partit de futbol

- Aquesta volta la lliga no se ´ns escapa.
- Això vull, això. Pel compte que em té. Ja podem guanyar, perquè si no la festa m ´eixirà cara.
- Xe, com és això?
- No res, que m ´he jugat una convidada amb els companys del despatx que hui guanya el València.
- La veritat, ho tens agre; perquè la meitat de la plantilla està lesionada i juguem fora de casa.
- Qui està lesionat ?
- Dos davanters i un defensa.
- Sí, però no cregues que el Madrid està molt millor. Esta nit no jugaran ni _____ni _____.
- Home, si és així tinc més esperances.
- El que ha de fer el València és apostar per l ´anticipació i el contraatac.
- No ho sé, no. Últimament pareix que s ´han tirat la manta al coll i no lluiten pels balons. Marquen un golet i de seguida es tanquen en la seua porteria.

51.El préstec

- Bon dia! Voldria informació per a sol.licitar un préstec.
- Molt bé, vosté dirà de què es tracta.
- Mire, tinc un pis vell, dels meus pares, i voldria fer-hi algunes reformes. He sentit que hi ha una oferta per als jóvens...
- Sí, senyora, sí. Ara precisament té vosté l ´oportunitat de beneficiar-se d ´un nou tipus de préstec destinat especialment a finançar iniciatives de la gent jove.
- Perfecte, però anem a fer números, que a l ´hora de la veritat els interessos se ´t mengen.
- Molt bé. Quants diners calcula que necessitarà?
- Crec que amb dotze mil euros en tindrè prou.
- Tranquil.la, no hi ha problema. A un termini de cinc anys, se li aplicaria un interès de l ´11 per cent. En euros..., serien aproximadament 180 al mes.
- L ´oferta no em pareix malament, però encara m ´ho he de pensar. Moltes gràcies per la seua informació.

52.El restaurant

-Ja he decidit el que vull. Pren nota?

-Sí, diga'm, per favor.

-Per a fer boca em porta unes clòtxines, tellines, caragols, gambes, esgarrat, anxoves, i unes olives xafades; de primer, m'agradaria unes tallarines amb tonyina; després, un bon bistec de vedella; de beguda, ens du un rioja negra del 82, i de postres, una tallada de pinya natural i flam amb nata.

-Hi ha ganeta, eh?

-No sap quanta n'he passat els últims dos anys. Tant de règim i tant de patir, i total, res: ací en té la prova. Mire quina panxa. Ara vull venjar-me, i menjar tot el que m'abellisca i sense restriccions. S'ha acabat la tirania dels estetes anorèctics. Les molles són belles, i sensuals.

-Home, no és per a tant! Vosté no està tan gras.

-Que no? Però vosté s'hi ha fixat bé?

-Tranquil, home. Això és la corba de la felicitat.

-Felicitat? Felicitat, la que tindrè d'ara endavant, i en tot cas la dels metges que han fet l'agost amb mi, perquè la corba, això sí, me l'he quedada jo.

53.El viatge

-Bon dia! Voldria informació per a fer un viatge a Suïssa, concretament als Alps.

-Quants dies?

-El meu pressupost només me'n permet sis o set.

-Sap esquiar?

-La veritat, no massa. L'any passat vaig fer un curset d'iniciació i tots els monitors em van deixar per impossible.

-Bé, tenim tres ofertes que, en principi, li poden interessar: una que inclou classes avançades d'esquí amb pensió completa; una altra de mitja pensió i dues excursions, i una tercera també de mitja pensió i pràctiques de motosquí.

-Hi ha molta diferència de preu?

-La primera són 900 euros, inclòs l'avió d'anada i tornada. I les altres estan al voltant dels 750 euros.

-M'interessa la primera, però m'agradaria fer alguna excursió a la zona fronterera amb Alemanya.

-No es preocupe; nosaltres li organitzarem un parell d'escapadetes a dos dels llocs més bonics dels Alps.

54.He perdut el tren

-Hola! Bona vesprada!
-*Bona vesprada.*
-Mire, fa deu minuts que estic esperant a l'andana i no ve el tren.
-*Quin tren espera?*
-És el tren que va cap a Xàtiva i en el bitllet posava que eixia a les quatre menys quart.
-*Ho lamente, però fa un quart d'hora que ha eixit.*
-Com! Si jo tinc en el meu rellotge les quatre menys vint.
-*Doncs el porta retardat, perquè són les quatre en punt.*
-Bé, done'm un bitllet per al pròxim tren.
-*D'anada i tornada?*
-No, millor done'm un abonament, perquè l'he d'agafar cada dia i m'eixirà més a compte.

55.A l'ambulatori

-Que, com va això? Hui el veig millor, fa més bona cara.
-*Què diu? Vosté m'ha vist bé? Però si estic més allà que ací!*
-Diga'm, diga'm què li passa.
-*Bo, dimarts em va receptar unes píndoles verdetes per al restrenyiment i ara, després d'estar quatre dies prenent-me-les, m'han eixit uns senyals per tot el cos com si tinguera la pigota. I aquesta és l'hora que encara no m'han desaparegut, i mentrestant el restrenyiment continua igual.*
-A veure, ensenye'm aqueixes rojors. A banda té algun altre símptoma?
-*Sí, mire, tinc un poc de febre, al matí i a la nit, i una coentor i un desfici per tot el cos - que no em deixa estar quiet ni un moment. La veritat, estic acovardit.*
-No, home, no patisca; ara li receptaré una pomadeta i se la posa cada quatre hores. Ja veurà com en uns dies estarà bé

56. L'escala

-Caldria veure si faig més soroll jo amb la música o vosté escurant.
-*Jo no escure a hores intempestives.*
-Les vuit del matí li pareix poc intempestiu? És que no respecta vosté ni els diumenges.
-*Les vuit és hora d'estar alçat.*
-Mire, senyora Cantó: així no arribarem enlloc. Tots els dilluns tenim la mateixa història.
-*Home, és que a totes hores té vosté posat aqueix pum pum horrible.*
-Pum pum horrible! més horrible és el soroll de les seues cassoles, per no dir els patins dels seus fills. A més, crec que no és per a tant, jo connecte el compacte a les deu i mitja, quan acabe de sopar. I a les dotze o l'apague o li lleve veu.
-*Sí, però jo el sent.*
-De segur que està amb l'orella apegada a la paret.

-*Què està insinuant vosté?*

-Senyora Cantó, més val que ho deixem córrer perquè avui està vosté molt nerviosa i no pareix que puguem aclarir res. Així que adéu, i molt bona nit!

57. La comissaria

-Per favor, puc parlar amb el responsable de multes?

-*De què es tracta?*

-És que m'han posat una multa de tres-cents euros per excés de velocitat i a mi ningú m'ha parat ni m'ha fet firmar cap paper.

-*No pot ser. Espere un moment i ara ho comprove. Com li diuen a vosté?*

-Carles Castells Garrido.

-*Sí, ja està clar. La multa se li posà perquè va sobrepassar el límit de velocitat marcat en la N-340 a l'altura del quilòmetre 490.*

-Impossible! Si el meu cotxe no va cara l'aire!

-*Ho lamente, però ací en té la prova.*

-Jo també ho lamente, però no hi estic d'acord.

-*En aqueix cas, si ho creu convenient, pot presentar un plec de descàrrecs.*

-Molt bé. Doncs així ho faré. Bon dia!

58. Preparant les vacances

-On aneu enguany de vacances?

-*Si fóra per mi aniríem a un poblet de muntanya i llogaríem un xalet, però els xiquets volen que anem a la platja.*

-Jo abans anava a la platja, però ara no hi torne per res del món. Hi ha massa gent.

-*I on penses estiuejar?*

-Vull anar a Edimburg.

-*Nosaltres vam anar fa uns anys a Escòcia. És un paisatge fantàstic, amb tant de penya-segat. Faràs la ruta del whisky ?*

-I tant !

-*No t'oblides el paraigua a casa. Plou molt, a Escòcia.*

-No patisques, m'emporte un impermeable.

-*I vés amb compte amb el monstre del llac Ness.*

-Val més que el monstre vaja amb compte amb mi. Perquè no pense tornar sense una fotografia seua.